

D E K R E T

z dnia 19 września 1946 r.

o zmianie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 listopada 1936 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Parafie starołuterskie, ewangelicko-luterskie, należące do Kościoła Unijnego na Ziemiach Zachodnich i Unijnego na Górnym Śląsku, oraz ewangelickie wyznania augsburskiego i helweckiego włącza się do Kościoła

Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Majątek ruchomy i nieruchomy tychże parafii, który w dniu wejścia w życie tego dekretu będzie się znajdował w posiadaniu Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej przechodzi na własność tego Kościoła.

Pozostały majątek przechodzi na własność Państwa. Rada Ministrów dokona w drodze specjalnej uchwały rozdziału poszczególnych obiektów pomiędzy związki religijne i inne instytucje prawa publicznego, przekazując im całość lub część tych obiektów na własność bądź też pod zarząd i użytkowanie. Przy rozdziale w pierwszym rzędzie uwzględniane będą potrzeby polskiej ludności ewangelickiej.

Na wymienione parafie rozciąga się moc obowiązująca dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 listopada 1936 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 613) oraz zasadniczego prawa wewnętrznego Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej z 17 grudnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 659).

Art. 2. W dekreście Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 listopada 1936 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej wprowadza się zmiany następujące:

1) W art. 3 ust. (1) i (2) otrzymują brzmienie:

„(1) Kościół Ewangelicko-Augsburski w Rzeczypospolitej Polskiej tworzą parafie (filiały) ewangelicko-augsburskie i luterskie (staroluterskie) na całym obszarze Państwa. W skład tego Kościoła wchodzi również Bracia Morawscy czyli Hernhuci.

(2) Do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej należą wszystkie osoby wyznania ewangelicko-augsburskiego (luterskiego), zamieszkałe w Polsce i wchodzące w skład jednej z parafii (filiałów) tego Kościoła”.

2) Art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. Dekret niniejszy wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej”.

Art. 3. Wykaz diecezji, parafii i filiałów zostanie po wprowadzeniu w życie niniejszego dekretu uzupełniony przez Konsystorz i zatwierdzony przez Ministra Administracji Publicznej.

Art. 4. Z dniem wejścia w życie niniejszego dekretu tracą moc obowiązującą:

1) dekret gabinetowy króla pruskiego z 27 września 1817 r. o unii kościołów ewangelicko-luterskiego i ewangelicko-reformowanego, koncesja generalna dla luteran niezłączonych z ewangelickim kościołem krajowym z 23 lipca 1845 r. (Zb. u. pr. str. 516), ustawa z 7 sierpnia 1847 r. (Zb. u. pr. str. 155) i ustawa z 23 maja 1908 r. (Zb. u. pr. str. 155);

2) patent cesarski z 8 kwietnia 1861 r. (Dz. Pr. Nr 41) i ustawa o ustroju kościoła ewangelickiego i helweckiego wyznania ogłoszona obwieszczeniem Ministra Wyznań i Oświaty z 15 grudnia 1891 r. (Dz. Pr. Nr 4/1892 r.);

3) ustawa śląska z 17 lipca 1937 r. o tymczasowej organizacji Ewangelickiego Kościoła Unijnego na Górnym Śląsku (Dz. U. Śl. Nr 14, poz. 33) i ustawa śląska z 10 lipca 1939 r. w sprawie zmiany niektórych postanowień ustawy z 17 lipca 1937 r. (Dz. U. Śl. Nr 20, poz. 45).

Ponadto tracą moc obowiązującą wszelkie inne przepisy w zakresie objętym dekretem niniejszym.

Art. 5. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Administracji Publicznej.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik